

להחזיר לו. אבל כמוכן שהיהוררים מסוג כזה נעלמים. נשאר רק העבודה שאני לא מוכנה לעשות פשרות בעניין חתונה. לא היום ולא בעוד עשר שנים. מספיק סבלתי בפעם הראשונה.

אני רגילה כבר למשל לישון לבד בחדר. נעים לי וטוב לי, ואני נהנית מכל רגע. פיתאום יבוא מישהו לנחור לידי, ולא אוכל לקרוא בשקט. אם אוהב אותי, אחשוב בטח שהוא נוחר גורא חינני, ואלטף לו את הראש. אם לא אוהב אותי — אזרוק לו נעל על הראש.

אה, ויש עוד תנאי. אני אהיה מוכנה להתחן מחדש רק אם נהיה יודים טובים. אחרת כל המצב הוא בלתי נסבל. כשגבר ואשה הם יודים, הם יכולים לחיות בצחוק ולבלות נפלא, ולעזור אחד לשני. כאשר הם לא יודים, או יש בנישואין האלו כל ה' חסרונות — ושום מעלה. הסקס לבד לא יעזור. בשביל מה אני צריכה את זה?

תמורת הידידות אני אהיה מוכנה לחתן לבעל בכל אותם הדברים שגרמו למריבות ביני לבין בעלי הראשון. לא איכפת לי שישאיר את נעלי-הבית שלו באמצע החדר, ושיאכל כל היום רק גבינה. לא איכפת לי שלא ירחץ כלים, ושייצא בערב לבלות עם החברים שלו. אתן מחייכות. כן, אני יודעת, עכשיו אני חכמה.

שהעבודה שלי זוהרת, היא בעצם לא מספיק איתני. אני מחזיקה את הגיבוב שלי כבר שלוש שנים. מכיחן שזו לא עבודה שיגרמית, כל החיים שלי השתנו מאז. אין לי שעות קבועות או סופי שבוע. אני תמיד תלויה באנשים שאיתם אני עובדת. אם אתחנן טוב, אפסיק לעבוד בעבודה הזאת. אף אדם נורמלי לא ירצה לחיות עם מישהי שכל רגע מסוגלת לקום וללכת לעבודה. אולי אז סוף-סוף אוכל לעבוד במיקצוע שלמדתי. כי הרי אין לי כחנות לשבת כל היום בבית אם אנשא.

★ **אילנה:** לקח לי הרבה זמן להגיע לתפקיד שיש לי עכשיו בעיתון. אני לא יודעת מה הייתי עושה בלי זה. כמה רע שאני לא מרגישה, אני תמיד יכולה להתיישב ולעבוד — ולשכוח מכל הצרות שלי. העבודה נותנת לי זכות קיום, בגללה אני מרגישה כמו בן-אדם. כמובן שיש לזה מחיר: אני עובדת כעשר שעות ביום, לפי בילי. אני לא יוצאת לבלות, לא רואה אנשים, רק עובדת וישנה. ברור שלא אוכל להמשיך לעבוד ככה אם אתחנן, אבל אני מתכוונת להמשיך לעבוד במשך הזמן כדי שארגיש את עצמי אדם בזכות עצמי, ולא אצטרך להטיל את עצמי על צווארו של הבעל.

נפלא להיות עצמאית וחופשית. אני איהבת את העבודה שלי, ועובדת כל היום. בעצם הרבה ערבים הנראים כאילו היו ביי לוי, הינם למעשה עבודה. למרות זאת, אני מרגישה עצמי חופשית. נעים לדעת שאין בוס על הראש, שאם אני רוצה לקחת לי עצמי כמה ימים חופש אין מי שיאסור עלי. אני לא יודעת מה הייתי עושה בלי העבודה שלי, בלי שאוכל לברוח אליה מכל הצרות, כמו אילנה. האנשים שאני עובדת איתם מכבדים אותי ואוהבים אותי. כך שאפילו אם קורה לי פג'צ'ר באיזשהו רומן, אני מתנחמת ביחס שאני מקבלת מהם, ולא מרגישה את עצמי אפס.

אם אתחנן, אמשיך לעבוד, וכנראה גם שבאותו הקצב. אני ממילא חושבת שאם אתחנן, אז זה יהיה עם גבר שבעצמו עובד כמו חמור.

אני גם חושבת שרוב הנשים הנשואות היושבות בבית, מאבדות חלק ניכר מקיומן ומכוח-משיכתן. אחרי הכל, על מה כבר אפשר לדבר עם הבעל כאשר יושבים כל היום בין הסירים והמחבתות? מגע יומיומי בחוץ עם אנשים מחדד את החושים ושומר על המתח.

כסף

עבודה וקריירה

★ **אילנה:** אני מרויחה כאלף לירות ונטו לחודש. אני לא מוציאה הרבה על עצמי, וכל פעם שיש לי כמה אלפי לירות אני נוסעת לחו"ל כדי לגשום קצת אוויר. אני גם קונה שם את הבגדים שלי. בעיות של כסף לא כל-כך מטרידות אותי.

★ **אילנה:** אני מרויחה כאלף לירות ונטו לחודש. אני לא מוציאה הרבה על עצמי, וכל פעם שיש לי כמה אלפי לירות אני נוסעת לחו"ל כדי לגשום קצת אוויר. אני גם קונה שם את הבגדים שלי. בעיות של כסף לא כל-כך מטרידות אותי.

★ **אילנה:** אני מרויחה כאלף לירות ונטו לחודש. אני לא מוציאה הרבה על עצמי, וכל פעם שיש לי כמה אלפי לירות אני נוסעת לחו"ל כדי לגשום קצת אוויר. אני גם קונה שם את הבגדים שלי. בעיות של כסף לא כל-כך מטרידות אותי.

★ **תמר:** הייתי בחו"ל ארבע שנים ולמדתי מיקצוע. אבל במקום לעבוד במיקצוע שלמדתי ושאני אוהבת, אני עובדת כמוכירה. למרות שאנשים מבחוץ חושבים